

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus
Nominis Tertii**

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

§. II. Mora Regis sancti in Bætica, & pius obitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

§. II. *Mora Regis sancti in Bætica, & pius obitus.*

Post hæc tam Rex quam Magnates ejus in 22
Castellam redeundum esse censuerunt, di- Rex in Ca-
stellam re-
diturus missis eorum aliquibus ad custodiam civita-
tis. Verum hoc ne fieret tali ratione dicitur
fuisse impeditum. Parasitus a quidam Fer- 2
nandi Regis, Paya dictus, conscendit turrim majo-
ris ecclesiæ, numeravitque plateas à Christianis in-
fessas, facile utique distinguendas ab aliis, quia unus-
quisque Magnatum vexillum suum extulerat è loco
in quo hospitabatur. Hinc agnovit quanto in peri-
culo, si Rex discederet cum exercitu, futuri essent
reliqui. Ergo ad Fernandum accessit, & dixit: Domi-
ne, unam à te gratiam peto, videlicet ut cum omni-
bus Primoribus tuis mecum velis prandere in sum-
ma turri majoris ecclesiæ. Cumque responderet
Rex, quod locus omnes non caperet; In illa, inquit,
turricula, ô Rex, quam superne vides, & existimas
tam parvam esse, plus quam quinquaginta viri con-
tineri possunt.

23 Tum Rex petitioni annuit; & abiit Paja: hora
autem congrua accersivit Regem cum suis Magnati-
bus. Qui cum ascendissent, Prandium, inquit Paya,
quod vobis paratum habeo, est ut videatis hanc civi- ne id faciat
sapienter
monetur à
parasito, tatem, quam Dominus Deus noster donavit vobis.
Cui Rex, Video eam perquam bene, & benedictus
sit Deus, per cujus misericordiam acquisimus eam. At
ego, replicat Paya, faciam ut multo melius eam vi-
deas: & monstravit ei vexilla Magnatum & Tribu-
norum, qui ibi erant; & quam exiguam partem civi-
tatis occuparent, jussit considerare. Ad quæ Rex,
Vere, inquit, miseret me civitatis hujus. Tum para-
fitus: Si modo, cum hic sunt Castella & Legio, non
habitatur Hispalis: quomodo hinc abiens credis re-
lictu-

ibique manere vovet:

licturum te, qui eam faciat habitari? Equidem edico tibi, quod si semel hinc abieris, nunquam in eam sis rediturus. Tum vero Rex, inquit, Etiam ex ore fatuorum prudentia quandoque consilia proficisci audiui sæpius; atque ex nunc promitto Deo, me nunquam in Castellam rediturum, sed hic sepulcrum habiturum. Atque ita Fernandus Hispali mansit, eamque à frequenti populo habitari fecit, incolis ex omni Hispania accersitis: & post captam urbem in ea vixit sanctus hic Rex tribus cum dimidio annis.

jubes Regi Granata Jaën restitui,

24 Quando autem se vidit morti vicinum, accersito ad se filio Adefonso, post multa sancta ac salutaria monita, ei dixit: Urbem Jaën à Granatensi Rege teneo, sub ea conditione, ut eam redderem quancumque reposceret: volo autem ut fides mea etiam post mortem meam præstetur integra, sicut eam servavi cuicumque ipsam obligavi cum viverem. Itaque volo ut reddas eam Granatensi Regi, quancumque volet; tibi autem serves arcem, quia ædificavi, & est mea. Hoc autem præstitit Rex Adefonsus post mortem patris sui. Fernandus vero, cum res ad animæ suæ statum pertinentes composuisset, magna cum devotione petivit Sacramenta: & recepturus Corpus Christi, surrexit de lecto, seque in terram prostravit, dicens, Domine, unde merui, ut venires ad me? Et prius quam ipsum susciperet, accepit restim colloque circumjecit: tum genibus ac cubitis terræ innixus, dixit: O Domine mi, amore mei passus es aliam magis crudelem restim collo tuo circumdari: ego vero miser quid feci pro te? Obsecro Domine, ne consideres quam male possim tibi rationem reddere eorum quæ mihi commendaisti, & temporis impensî: sed considera qualis ipse sis, & miserere mei. Atque ita cum multis lacrymis recepit Dominici Corporis Viaticum, petens ab omnibus sibi ignosci, si cui gravis fuisset

susceptisque devoto sacramentis,

vel

vel causam querendi de se dedisset.

25 Mox testamentum suum condidit, filio suo Adefonso expresse mandans, ut magnam curam ^{pie moritur} ^{an. 1252.} Reginæ gereret, fratres bene educaret, famulis suis esset munificus, & subditis omnibus æquus ^b. Denique Clerum totum ibi præsentem, post recitatas Letanias, præcepit canere, Te Deum laudamus. Sumptaque in manus candela, & Cruce ante se posita, inclinavit caput: ac magna cum devotione animam tradidit Creatori, in urbe Hispali, die xxx ^c Maji, anno Domini mcllii, regni vero sui xxxv.

ANNOTATA.

a Hispanice Truhan, quod etiam Morionem significat, quales Regibus ad delicias esse solent, sapienter fatui.

b Rodericus Sanius Paleninus Episcopus, parte 3 cap. 40. Habent, inquit, Hispanorum Annalia, quia cum hic gloriosus Princeps in agonia mortis esset constitutus, à quodam Milite interrogatus est quale sepulcrum aut statuam sibi jubebat apponi. Cui ille; Immaculata, inquit, ut potui, vita mea ac gesta sint mihi sepulcrum & statua.

c Idem eodem loco addit. Quo die auditæ sunt voces in caelo, En moritur justus & nemo considerat. Cuncti fideles ob ejus obitum ineffabiliter flebant, dicentes, Utinam talis Princeps aut non nasceretur aut non moreretur!

S. FER-